

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 2. november 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 57 (Alm. del) efter ønske fra Rosa Lund (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 57:

Vil ministeren redegøre for Flygtningenævnets praksis vedrørende sager om personer, der har været offentligt ansat i Syrien, og redegøre for, om Flygtningenævnet kan vælge at træffe afgørelse om ikke at tro på, at en person har været offentligt ansat, hvis ikke dette har været betvivlet på noget tidspunkt i sagsbehandlingen eller ved forelæggelsen for Flygtningenævnet?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Flygtningenævnet, som har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, det vil sige, hvis den pågældende har en velbegrunnet frygt for at blive udsat for forfølgelse ved en tilbagevenden til sit hjemland på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser. Kriteriet for, hvornår Flygtningenævnet anser betingelserne for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, for opfyldt, kan generelt udtrykkes således, at der skal være tale om en person, som har en velbegrunnet frygt for at blive udsat for en konkret individuel forfølgelse af en vis styrke ved en eventuel tilbagevenden til sit hjemland.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der opholdstilladelse til en udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Flygtningenævnets praksis for at anse betingelserne for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, for opfyldt, kan generelt beskrives således, at der skal foreligge konkrete og individuelle forhold, der sandsynliggør, at ansøgeren/klageren ved en tilbagevenden til sit hjemland vil blive udsat for en reel risiko for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig

19. november 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 18918
Akt-id 1811641

eller nedværdigende behandling. Flygtningenævnets praksis er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, hvorefter det afgørende for bevisvurderingen er, om der er vægtige grunde til at antage, at der er en reel risiko for, at ansøgeren, hvis udsendt, risikerer en behandling i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Der kan nærmere henvises til Flygtningenævnets formandskabs 29. beretning, 2020, afsnit 4.2.ff.

Generelt er Flygtningenævnet opmærksom på, at syriske statsborgere, der har været offentligt ansat i Syrien, og som har forladt deres stilling uden tilladelse, efter omstændighederne kan være i risiko for at blive udsat for forfølgelse eller overgreb omfattet udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, ved en tilbagevenden til Syrien.

Det vil altid være det enkelte nævn, der i den konkrete sag vurderer, om betingelserne for en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 er opfyldt. Vurderingen foretages på baggrund af en omfattende samling af baggrundsoplysninger sammenholdt med oplysningerne om ansøgerens/klagerens personlige forhold.

Som eksempler på baggrundsoplysninger, der vedrører forholdene for syriske statsborgere, som har været offentligt ansat i Syrien, kan blandt andet henvises til:

- Udenrigsministeriets høringssvar af 12. marts 2021 om oplysninger vedrørende konsekvenser ved at forlade den offentlige sektor i Syrien.
- Udlændingestyrelsens rapport: "Syria – Consequences of leaving a public sector position without notice". Udgivet i april 2021.
- Udenrigsministeriets høringssvar af 28. september 2021 om oplysninger vedr. konsekvenser ved at forlade den offentlige sektor.

Ved afgørelsen af sager vedrørende personer fra Syrien skal der, ligesom i andre sager, oftest tages stilling til en flerhed af asylmotiver – såkaldte kumulative forhold. En fuldstændig afgrænsning af sager, hvor motivet i en eller anden grad har været en henvisning til, at den pågældende har været offentligt ansat i Syrien, og betydningen heraf, vil således være ganske vanskelig.

Flygtningenævnet har løbende fulgt udviklingen omkring de syriske myndigheders behandling af offentligt ansatte, der har forladt deres stilling uden tilladelse.

På et møde i Flygtningenævnets koordinationsudvalg den 8. april 2021 udtalte Flygtningenævnets formand blandt andet: " (...) at det i nævnets praksis vedrørende offentligt ansatte i Syrien, der har forladt deres stillinger uden forudgående tilladelse, hidtil har været tillagt betydning, på hvilket niveau den pågældende var offentligt ansat. Nye baggrundsoplysninger viser imidlertid, at ansæt-

telsesniveau ikke har nogen videre betydning for konsekvenserne for den pågældende ved en tilbagevenden. Nævnet bør således ikke længere tillægge dette forhold betydning i den konkrete vurdering af sagerne. Derudover fremgår det af baggrundsoplysningerne, at det under visse betingelser er muligt at opnå amnesti.”

Flygtningenævnet har efterfølgende vurderet, om der var grundlag for at genoptage behandlingen af allerede afgjorte sager vedrørende offentligt ansatte. Der er genoptaget én sag, der fortsat verserer.

I juli 2021 besluttede Flygtningenævnet at udsætte afgørelsen af en konkret sag vedrørende en syrisk statsborger på via Udenrigsministeriet at indhente mere specifikke oplysninger om muligheden for amnesti for at have forladt en stilling i den offentlige sektor uden tilladelse forud for 2019 og 2020.

Flygtningenævnet afventer fortsat Udenrigsministeriets høringssvar.

Flygtningenævnet har efter iværksættelsen af høringen besluttet at udsætte syv sager vedrørende syriske statsborgere, der har påberåbt sig at have forladt deres stilling som offentligt ansatte i Syrien uden tilladelse. Derudover afventer 20 sager pr. 10. november 2021 at blive berammet til behandling på et nævnsmøde på resultatet af høringen. Det bemærkes, at alle Flygtningenævnets afgørelser som udgangspunkt offentliggøres på nævnets hjemmeside www.fln.dk.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt ”Flygtningenævnet kan vælge at træffe afgørelse om ikke at tro på, at en person har været offentligt ansat, hvis ikke dette har været betvivlet på noget tidspunkt i sagsbehandlingen eller ved forelæggelsen for Flygtningenævnet”, kan det oplyses, at nævnets bevisvurdering er fri. Flygtningenævnet er således hverken bundet af særlige bevisregler, af Udlændingestyrelsens bevisvurdering i forbindelse med sagens behandling i første instans, eller af nævnets bevisvurdering i forbindelse med sagens eventuelle tidligere behandling i nævnet. Flygtningenævnets bevisvurdering er nærmere omtalt i Flygtningenævnets formandskabs 29. beretning 2020, afsnit 11.2.

Flygtningenævnet skal afslutningsvis henlede opmærksomheden på det såkaldte forsigtighedsprincip, der skal iagttages i sager med personer fra Syrien. Flygtningenævnets koordinationsudvalg har senest ved mødet i udvalget den 28. oktober 2021 fundet anledning til at fremhæve og gentage vigtigheden af princippet.

Mere generelt indebærer forsigtighedsprincippet, at bevisvurderingen i sager vedrørende personer fra Syrien skal foretages med udgangspunkt i forsigtighedsprincippet, således at tærsklen for, hvornår en asylansøger må anses for at have sandsynliggjort et individuelt asylmotiv – typisk i forhold til de syriske myndigheder - er lavere end i andre asylsager. Flygtningenævnet kan desuden henviser til nævnets bidrag til besvarelsen af spørgsmål 646 og 648 stillet af Udlændinge- og Integrationsudvalget den 2. juli 2021.”

Mattias Tesfaye

/

Kenny Rasmussen